

ni; jeno žyłe roštyčenja dzeržak, ale do jeho doma sajšchoł a šebi wot njeho škujic; dat. Tehodla šo we jonym klerlišchu spieła: „kaš by „mi tedom tejšch šo šchło, dy by taš wottemne „ta jeho noha mowa šo, kajž won ju muješche! „

Abraham moješche šo jeneho dnja kwalic; na kotrymž won wot teho šameho, nascheho šbožnika, pschi jonym dołhim roštyčenju Ewangelion a šurrowoš; romadzi bie štyšchał. A to bie jene tajke wešeli sa teho muža, šo wot njeho neje šabyte ale jeho žyłe žiwenie je psches ton je nicžki džen šweczene a zejchowane wostate.

Zu žyli wošebnu wierz nietk, kiž temu Abrahamej šo stala bie, czini ton šbožnik we tu tych dnjach kjenej šchiednej wierz. Pšchetož won praji: „ja šym pola was šchitke dny hacž do „kronja swieta. „ A: „Džež dwaj aby žjo šromadženi šu we mojim meni, tam šym ja „šredža bešnimi; dyž dwaj we niečim psches „jene staj, šchrož prošycž žetaj, to zu ja czinicž. „ Matth. 28, 20. Cap. 18, 19. 20. Joh. 14, 14.

Tehodla je mi we mojej wutrobi pschego taš, šo my je čim čješcho ššahantwertowanju mamy a jene wulke šahanibenie a hanibowanie pola nas čžucz dyrbinny teho šachodneho čžaba dla, dofelž jeho taš blisło miečž možachmy a nochžychmy. Pšchetož Won je wošebi šchitkich rycžow, priedowanjom a swietsenjow priotk štajena wierz šamlutki. Pawoł je hužon we šwojim čžabu praji: my netžebamy do nebes
liesž